

[Albertsen.]

folke-, invalide- og enkepensionister, så bør der ydes refusion og støtte til et sådant arbejde.

Jeg tror, man må konkludere med henblik på arbejdet i udvalget og lovgivningen som sådan, at vi her står over for noget, som utvivlsomt vil udvikle sig ganske betydeligt, som har vældig rige muligheder, noget, som påkalder betydelig opmærksomhed, men som vel i øjeblikket kun benyttes af relativt få, når vi ved, det drejer sig om en så stor samfundsgruppe som folke-, invalide- og nu altså også enkepensionisterne.

Jeg kan kun se på udvalgsarbejdet og på de foreslåede ændringer og på det, som betænkningen har anført, med tilfredshed.

Der er en ting, som vi har drøftet, og som jo har spillet en vis rolle i den offentlige debat, nemlig spørgsmålet om de særlige plejehjem for invalider. Her skal jeg gerne anerkende, at ministeren har grebet ind med henblik på et opstået problem på to særlige hjem. Hvorvidt den ordning, der er tilvejebragt for disse to hjem, kan siges at løse problemerne, er jeg ikke helt sikker på. Jeg tror, det vil være ønskeligt, at man her fra ministeriets side ser på en holdbar ordning. Jeg tænker her på, at man måske kunne koordinere de forskellige organisationer og kommunale instanser, der beskæftiger sig med sådant arbejde, så man ikke her får kostbare investeringer og så oplever, at institutionerne ikke bliver udnyttet i det omfang, som de har krav på. Spørgsmålet er, om den enkelte mindre kommune her kan komme i situationer, som er helt uholdbare, som betyder, at mennesker, som burde anbringes på et sådant plejehjem, ikke bliver det som følge af de store omkostninger for en lille og måske ofte fattig kommune. Derfor tror jeg, det i og for sig var ønskeligt, om ministeren lod et udvalg, bestående af særlig interesserede repræsentanter for centraladministrationen, kigge på disse ting og finde frem til retningslinjer, som kan vise sig holdbare.

Jeg vil også i forbindelse med det, der har været drøftet i offentligheden, gerne henstille til ministeren, at refusion og godkendelse af takster sker i et lidt hurtigere tempo, end det tilsyneladende har været

tilfældet. I nogle besvarelser af spørgsmål i den forbindelse er det oplyst, at behandlingen af disse sager varer op til et år, og det må synes lidt urimeligt, at det ligefrem er blevet en praksis; hvorvidt en ekstra bemanning af de pågældende områder er nødvendig, skal jeg ikke kunne sige, men i så fald vil jeg da tro, der ville være lydhørhed over for, at en bevilling hertil blev fremmet. Jeg tror, at den nuværende praksis koster betydelig mere, hvis den altså viser sig at være, som jeg her anfører; det ene år koster betydelig mere i korrespondance, i administration og i ventetid og udskydelser og manglende udnyttelse af kapacitet — alt sammen forhold, som er urimelige på baggrund af de i øvrigt gode muligheder, der måtte være for at få fremmet sådanne sagers ekspedition.

Jeg skal med disse udtalelser anbefale de stillede ændringsforslag og tiltræde betænkningen og indstillingen som sådan.

Clara Munk: Jeg vil gerne begynde med at udtrykke glæde over, at det udvalg, der har beskæftiget sig med lovforslaget om en ny omsorgslov for folke- og invalidepensionister, er nået til fuld enighed om, hvad denne lov bør indeholde. Vi har jo haft omsorgsloven nogle år, og jeg tror, at ikke blot kommunerne, men alle de i dette lovgivningsområde implicerede har været tilfreds med, at det har været muligt at sætte ind, således som man har kunnet. Af betænkningen fremgår det jo også ganske tydeligt, at man i udvalget har beskæftiget sig med en lang række forhold vedrørende omsorgsarbejdet, og jeg kan altså udtrykke glæde over, at man i fuld enighed nu kan gå til at gennemføre en lovgivning, der giver endnu bedre muligheder for arbejdet blandt ældre og invaliderede.

Den konservative folketingsgruppe kan anbefale at stemme for alle de ændringsforslag — jeg tror, det er 18 — der er stillet af socialministeren og tiltrådt af udvalget, og når sagen kommer til tredje behandling, vil vi ligeledes stemme for den endelige vedtagelse af lovforslaget.

P. E. Eriksen: Som vi i 1964, da vi specielt lavede en lov for dette område, kunne samles i enighed om omsorgsloven, sådan